

Dönüp Dolaştık

– Sebahat · 14 Kasım 2013

Bu acıyı biliyorum
Boşuna değil aşinalığı
Kuşatılmış bir gecede
Cömert olmayan ısrarcı kaygılar
Hiç uğramasa iki vakte buradalar
Bakın burası kürkçü dükkânı
Dolaşmış da gelmiş alınyazım

Şiiişt sessiz ol... Az daha
İçimde unutulmuş ateşi harlayacaktın
O ne yanmayı bilir ne sönmeyi
Söyle kendine
Kapı önüne bıraksın çaresizliğini
G/özüne kaçmadan pişmanlığın

Sağır mısın? Sen
Bu kölelik değil diyorum
Bir kamufraj
Masumiyet vazgeçti bizden
Kendimize gelemedik ağladığımız yerden
Hem seni uçsam, bir daha konamam ki ben
Anladım körsün!
Doğru zamanda ama tutsak
Olmayan kalpteki olmayan insan
Ki bu çok belli
İhtimallerden bir ayağı aksak
Duruşum eski bir sokak adresi
Baktıkça daralır o kayıp mesafe
Neden?
Avuçlarıma bir ev kurasın ki
Geçmediğin bir yol ayrımıyım
Bu sığıntı şehirde
Yazık ki anlatamam
Sözlerim bir dilsizden hediye

Düş/tün de mi? ağladın
Aman! Aman!
Sen amanı ne bilirsin?
Düştüğün yerde
Bu bensizlik denen meretin
Neresindesin?
İçi boş kelimeler savurursun ömrüme
Dize getir sensizliğimi
Usandı beklemekten korkuların
Diyarından defnedilesim var

Umut deme sakın!
İşte tam burada bunu yapma!
O bende şekilsiz bir duyu
Hani demiştin ya
İçim derin bir kuyu İç iç bitmez
İçlenmekten, içemediğimiz
Bekliden kafiyelerdi en çok sevdiğimiz
Neyse ki ateş düştüğü yerden emindi
Ki Allah ona da beterinden yan dedi
Yan! Külünden Anka'sın
Yan! Yusuf'ta Züleyha'sın
Yan ki cennet-i ala'dasın
Bak yaprak bile düşmüyor habersiz
Öyleyse
Üç kafiyenin neresinde takdire şayansın